

„Necunoașterea ne pune la dispoziția întâmplării, care ne duce de mână ca pe niște orbi, sau copii.”

- Petre Țuțea

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Recăpătarea demnității sau rămânerea la stadiul de colonie; FMI-OMV-Europa vs. România

Cezar
A. Mihalache

Președintele nu ne spune multe, deși este evident că veștile de la Consiliu nu sunt bune. Zâmbește tainic, cu un ușor aer de superioritate, că doar el este cel isteț și „jucător”, și nu talpa țării care nu poate înțelege sărmana mecanisme atât de complexe!, dar ne asigură ca va fi bine. Sau că nu ne va fi chiar atât de rău... Desigur, în comparație cu ceea ce vor pierde alte state. Și poate că așa și este, dar, care va fi prețul acestui „bine”? Pentru că, amenințările tot mai nevoalate, presiunile și jocurile de insinuare în mentalul colectiv al românilor al unui iminent dezastru, prognoze făcute de la nivelul unor instituții financiare internaționale, nu pot fi decuplate de ceea ce se negociază acum de către cei mari. De fapt, suntem împinși într-un cerc vicios în care scadențele financiare ale anului 2013 vor juca un rol esențial în deșenarea viitorului nostru.

Și nu este o întâmplare că maximul de rambursare al datoriei către FMI se va înregistra anul viitor! Nu este o coincidență nici faptul că tocmai acum, și nu la începutul crizei, Europa s-a trezit să regândească mecanismele de contribuție și ajutoarele financiare. Nu este o stranie nimerală nici masiva presiune pentru realizarea regionalizării României în 2013. Pentru că, toate au un singur scop: strivirea noastră financiară pentru a nu avea pretenția de a „negocia” nici măcar în genunchi. Iar capcana în care suntem împinși va funcționa

ca un tot unitar doar în clipa în care presiunea financiară determinată de masiva returnare de bani către FMI de anul viitor, se va corela cu reducerea drastică a singurului „venit” pe care ne mai puteam sprijini în 2013, fondurile europene, și se va închide fatidic prin și mai puternica decapitalizare a României în urma uriașelor costuri care vor sta la baza unei eventuale regionalizări a țării. Pare că 2013 a fost conturat de instituțiile financiare internaționale, de stăpânii de la „poarta” europeană, dar și de trădătorii și cozile de topor din toate guvernele care s-au perindat la frâiele României ca un an de cumpănă pentru România. Un an în care ni se vor pune de gât zeci de lațuri, câte n-am dus poate în decenii întregi, având drept scop imbolizarea noastră financiară, singura care ne va putea convinge să renunțăm de bună voie la actul suveran al ultimilor decizii care ne mai aparțin. Pentru că, da!, am fi putut traversa anul de cumpănă al rambursării istorice din împrumutul de la FMI pe baza rezervelor Băncii Naționale. Am fi putut să asigurăm și o funcționare de avarie a economiei naționale, mai ales la nivelul investițiilor, cu tot ce se putea clădi pe orizontală și verticală ca locuri de muncă, cu ajutorul fondurilor europene. Dar, acum, tot acest circuit este dezagregat, asistând și la o presiune autohtonă pentru a pune țara la o cheltuială și mai mare pentru săvârșirea atacului la ființa națională: regionalizarea. Iar dincolo de vulnerabilitățile pe care le vor crea aceste acțiuni la nivelul coeziunii fi-

nanciare și economice a Statului Român, la nivelul unității administrative și teritoriale, suntem împinși și într-un mecanism de condiționare a deciziilor noastre.

Și nu trebuie să fim naivi: România se va regăsi în 2013 în miezul intereselor pa-neuropene! Nu grație diplomației noastre, nu în urma unor firave și nepotrivite amenințări de utilizare a unor mecanisme juridice precum dreptul de veto, ci doar din cauza ajungerii la scadență a anumitor alocări de resurse. Căci, de anul viitor, o dată cu expirarea primelor redevențe, Europa va încerca să potrivească lucrurile pentru a ne „convinge” să facem următoarele alocări de resurse după schema celor mari. Alocarea, relocarea și „gestiunea” acelor resurse pe care, ca preț al supraviețuirii, vom fi presați să le dăm. Și este suficient să privim doar șantajul fățiș la care s-a dat OMV! Pentru că, o dată cu expirarea acordurilor de dezastruoase semnate de guvernele anterioare care au dat resursele țării pe nimic, 2013 ar putea fi anul în care România își va recâștiga dreptul de a decide asupra propriilor zăcăminte.

Din 2013, am putea inversa balanța în sensul în care austriei să fie ei ce vor trebui să bage mâna mai adânc în buzunar dacă vor să beneficieze de resursele României. Și nu noi să fim cei care plătim combustibilii la nivel de importatori! Dar pentru asta va trebui să fim suficienți de siguri pe noi pentru a putea impune noile cote de redevențe.

Anul viitor vor fi dară primele negocieri grele. Iar

OMV este doar unul dintre vârfulurile de lance de care se va folosi Europa pentru a ne ține în postura umilă de până acum, fiind evident că recentul șantaj al austrieilor la adresa Guvernului României, prin amenințarea că nu vor mai exploată zăcămintele nou descoperite în Marea Neagră dacă vom cere modificări ale clauzelor de redevențe sau alte beneficii (precum asigurarea priorității a consumului intern, introducerea unei taxe pe veniturile extraordinare ale companiilor din sectorul gazelor, dar și un nou regim de reglementare și taxare în domeniul companiilor de petrol și gaze naturale), nu ar fi avut loc fără acordul celor mari.

Vom fi însă singuri împotriva intereselor celor mari. Interese care s-au înzecit după descoperirea zăcămintelor din Marea Neagră. Căci, acum nu doar Austria va ține cu dinții de ceea ce s-a obișnuit să primească la un cost insignifiant, ci toată cea Europă modernă care se va dovedi că se poate de barbară când va fi vorba să apere interesele cetățenilor ei! Și vom ajunge sub un puternic foc încrucișat. Sub cel al Europei, care va încerca să pună laba și pe resursele nou descoperite, dar și sub cel al Rusiei care nu are nici un interes să piardă un client căruia îi vinde gazele la cel mai mare tarif cu puțință. De altfel, suprinzătoarele reduceri de tarife făcute recent de Rusia către țări vecine nouă constituie și o încercare de a-și păstra piețele de distribuție a gazelor în cazul în care România va avea controlul exploatarei din perimetrul Mării Negre (care nu numai că îi vor asigura consumul intern,

Serie Nouă
Anul II
Numărul 75 (645/1120)
5 -11 decembrie 2012

dar va mai rămâne suficient și pentru export!). Să nu uităm că, nu cu mult timp în urmă, Rusia ne „amenința”, în termenii jucăuși ai postului Vocea Rusiei, că ar putea cumpăra OMV pentru a pune mâna pe rezervele noastre. La acea vreme „amenințarea” a fost privită drept o „strâmbă strategică”! Dar, nu de puține ori, adevărul este cea mai bună minciună...

Din păcate, România este deja încorsetată în drep-turile sale de a vinde cui și cum vrea viitoarele resurse ale exploatarea din apele noastre teritoriale (perimetrul „Neptun” și, în perspectivă, perimetrul „Domino”) chiar de o Europă care, „întâmplător”, a decis să aplice o procedură de infringement (preventiv, nu?!) împotriva României dacă nu va respecta condițiile de export, prioritar către UE, pe care le-au semnat capetele seci din fostele guvernări.

Astfel, este evident că Europa nu va fi niciodată de partea noastră! Dar oricât de greu ne va fi, nu va trebui să acceptăm iarăși firimituri din propria avuție. Nu va trebui să acceptăm ca la exploatarea resurselor noastre să primim redevențe de trei-patru procente doar pentru a pune rapid mâna pe niște bani cu ajutorul cărora guvernele să gestioneze mai ușor situațiile economice dificile. De aceea, cei ce vor să exploateze pe mai departe resursele noastre trebuie să plătească, așa cum este firesc, de la 55 la sută în sus! Dacă nu, să plece!

Mișcarea Conservatoare din Republica Moldova

rile naționale, valorile tradiționale ale poporului și credința creștin-ortodoxă.

Credem cu sinceritate că doar pe fundamentul acestor valori se poate constitui o societate și un stat cu adevărat puternic, capabil să facă față tuturor crizelor cu care se confruntă lumea contemporană.

Mișcarea Conservatoare este constituită din liceeni, studenți, tineri muncitori și intelectuali, din sate și orașe.

Ce vrea Mișcarea Conservatoare? Vrem o nouă societate, o nouă țară, opusă „democrației” impuse de actuala clasă politică și societatea civilă

neomarxistă. Realizarea acestor deziderate nu este posibil decât printr-o unificare a tuturor eforturilor, a întregului potențial creator al actualei generații și o voință puternică a schimbării.

Credem că pentru schimbări esențiale este nevoie de un salt revoluționar, care să elimine piedicile care stau în fața revenirii societății noastre la normalitate.

Revoluția gândirii, revoluția atitudinii este o condiție absolut necesară pentru salvarea poporului nostru.

Mișcarea Conservatoare își propune formarea

unei forțe politice, economice și ideologice a tineretului, prin care actuala generație să-și impună propria direcție în istoriei.

Mișcarea Conservatoare dorește schimbarea sensului de luptă politică, înlocuind spectacolul absurdului cu implicarea directă în procesele de luare a deciziilor.

Mișcarea Conservatoare nu se vrea un partid politic, nu se vrea un jucător în luptele dintre diverse clanuri mafioate, ci o forță socială sănătoasă a tineretului care își exprimă atitudinea politică prin inițiative și acțiuni directe. Mișcarea Conserva-

toare se vrea o fabrică a unei noi elite naționale, înzestrată cu o conștiință aristocratică, responsabilitate față de pământul și poporul acesta, responsabilitate în fața strămoșilor și urmașilor săi.

Mișcarea Conservatoare cuprinde acel segment al tineretului din Republica Moldova (Basarabia) care nu acceptă actuala stare de lucruri din societate. Dezamăgiți în egală măsură de stânga și de dreapta politică, de societatea civilă neomarxistă și pseudopatriotismul moldovenist, tinerii conservatori vin cu o nouă viziune asupra problemelor sociale, economice și politice din țară.

Mișcarea Conservatoare este o mișcare patriotică din Basarabia, care pledează pentru valo-

Propuneri necesare pentru revizuirea Constituției României

Gheorghe Funar

Unul dintre proverbele românești spune: „Țara arde și baba se piaptână”. Acum, când prioritățile Poporului Român și ale României sînt cu totul altele, U.S.L., A.R.D. și U.D.M.R. pun pe prim plan revizuirea Constituției, cu scopul de a federaliza România și de a grăbi realizarea proiectului „Israel în România”. La o eventuală nouă revizuire a Constituției României, P.R.M. propune, cel puțin următoarele modificări:

1) Art.1. să fie completat astfel: „România este continuatoarea Daciei, iar românii sînt urmașii dacilor, ai Poporului Primordial, leagăn al civilizației Europei”. 2) Art.2. să fie modificat astfel: „Suveranitatea națională aparține Poporului Român, care o exercită prin Referendum”. 3) Art. 3. se completează astfel: „Reorganizarea teritoriului, sub aspect administrativ, se decide de Poporul Român prin referendum

național”.

4) La art. 4 să fie completat textul astfel: „Partidele politice care pun la cale sau care participă la fraudarea alegerilor sînt dizolvate de drept”. De asemenea, „În România, toți cetățenii sînt români și sînt egali în drepturi și în obligații”. Se preiau modelele din S.U.A., Franța, Germania, Israel, Grecia etc. unde nu există minorități etnice.

5) La art. 8 să se prevadă expres că: „Sînt interzise partidele sau formațiunile constituite pe criterii etnice”.

6) Titlul I trebuie completat cu un nou articol, astfel: „Parlamentul, președintele României, Guvernul și autoritățile locale sînt obligate să asigure locuri de muncă pentru toți cetățenii români”.

7) La art. 16 se impune următoarea precizare: „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară”.

8) Art. 19 se completează astfel: „Sînt expulzați din România cetățenii care nu

sînt loiali Statului Român, care nu recunosc Statul Național Unitar Român, care nu cunosc Limba Română, care aduc atingere simbolurilor naționale, care se pronunță sau acționează pentru orice fel de autonomie sau drepturi colective.”

9) La capitolul „Drepturi și libertăți fundamentale” se impune adăugarea unui articol distinct referitor la „Dreptul la demnitate”. De asemenea, acest capitol trebuie completat cu „Dreptul persoanelor în vîrstă de a duce o viață demnă și independentă, de a participa la viața socială și culturală”, precum și cu „Dreptul la alegeri nefalsificate și la alegeri libere.”

10) La art. 32 trebuie adăugat un nou alineat: „Pentru învățămîntul general obligatoriu Statul asigură existența școlii în fiecare sat”.

11) La art. 34 se impune precizarea: „Cetățenii beneficiază de gratuitate în domeniul ocrotirii sănătății”.

12) La art. 41 să fie înscris primul alineat astfel: „Statul asigură locuri de muncă

pentru toți cetățenii”.

13) La art. 54 ar trebui adăugat textul „Încălcarea jurămîntului se sancționează cu încetarea mandatului sau demiterea din funcție, după caz”. Este vorba despre președintele României, parlamentari, miniștri și alte persoane alese sau numite în funcții publice, care au depus jurămîntul prevăzut de Constituție.

14) La art. 70, alin. 2, să fie completat astfel: „Încetează de drept mandatul celor aleși în funcții publice, care sînt implicați în acte de corupție”. „Se interzice migrația politică a parlamentarilor, sub sancțiunea încetării mandatului”.

15) La art. 72 să fie eliminate imunitățile pentru președintele României, parlamentari și pentru miniștri.

16) La art. 105 trebuie precizat că: „Deputații și senatorii nu pot fi în același timp și miniștri”, deoarece este încălcată separația puterilor în stat.

17) Art. 114 se modifică astfel: „Se interzice angajarea răspunderii Guvernului pe proiecte de lege”. „Anual,

Guvernul poate emite, cel mult, 10 ordonanțe de urgență”.

18) Art. 131, să fie completat astfel: „Procurorii se autosizează în cazul faptelor penale săvîrșite de către președintele României, parlamentari, miniștri, secretari de Stat, prefecți și subprefecți, președinți și vicepreședinți de Consilii Județene, primari și viceprimari, inclusiv pentru infracțiunile semnalate în presă”.

19) La art. 156 se impune completarea lui astfel: „Resursele naturale aparțin Poporului Român, constituie monopol de stat, iar exploatarea lor se face de către firme românești, în concordanță cu Interesul Național”.

O dată cu revenirea P.R.M. în Parlament, la 9 decembrie a.c., senatorii și deputații săi vor acționa pentru ca aceste propuneri de revizuire să se regăsească în viitoarea Constituție a României.

Maghiarimea să își federalizeze Ungaria lor, nu să ceară regionalizarea României!

Romeo Tarhon

Aflăm cu stupeoare de pe un site bilingv sfidător că mașinațiunile iredentiste propagandistice ale tagmei de unguri români (!) trădători de neam și țară s-au intensificat, profitând de conjunctura electorala, de slăbiciunea politrucilor români care, pentru privilegiul de ascede sau rămâne în parlament, orbii de setea de putere, îngrozii de teama răspunderii penale pentru faptele lor de corupție și trădare de care se fac vinovați în 23 de ani de jaf și corupție, indiferent de culoarea lor politică mioritică sau... maghiaritică.

Sub prestația intoxicatoare a unei redacții din care fac parte auto-intitulații „politologi” unguorologi (!) Bakk Miklós, Szász Alpár Zoltán, Toró Tibor jr. și multe alte lichele, pe paginile electronice ale site-ului „REPUBLICA FEDERALĂ ROMÂNIA” (<http://www.romaniafederala.ro/?p=367>) a fost postat recent al IX-lea episod al cruciadei mediatică pentru inocularea ideii bolnave a federalizării României, a dezmembrării teritoriilor românești milenare, a enclavizării unor zone, sub pretextul autonomiei și autodeterminării administrative a teritoriilor în care locuiesc maghiari, în perspectiva unei visate alipiri a Ardealului

la Ungaria.

Autorii acestei propagande în serie încearcă să susțină o falsă și meschină lecție de politologie și geopolitică prin care să arunce praf unguresc în ochii cititorilor pledând pentru avantajele federalizării în lumea modernă, pentru necesitatea ca și România să devină un stat de tip federativ în care, desigur, ungurețul din regiunile în care sunt mai numeroși, să poată cere oficial dezlipirea Transilvaniei de Țara Mamă.

Dând cu parșivenie ca exemple Statele Unite ale Americii și Republica Federală Germania, răstălmăcind istoria României și măsluind adevăruri incontestabile despre formarea și continuitatea poporului român unitar în care maghiarimea, tolerată și, de 23 de ani, lăsată să participe la guvernare, deși conducătorii ei, din țară și din Ungaria, nu încetează blasfemia împotriva spiritului românesc și sfidarea românismului integrat, neprietenii unguri susțin adevărate campanii anti-românești din ce în ce mai tupeizate, virulente.

Iar mai nou, așa cum puteți constata, finanțează publicații, site-uri și acțiuni propagandistice de proporții, în complicitatea cumpărată cu trădătorii neoși, români – vai de steagul lor! – care au permis în aceste decenii ca o

parte importantă de decizie în treburile statului să le fie oferită conducătorilor din ungurime în Parlament, Guvern, Președinție, Prefecturi, primării, consilii județene și locale, în toate instituțiile de importanță națională, privilegiu pe care marea comunitatea de români din Ungaria nu îl va avea în veci din partea nației maghiare.

Iată la ce principii neprincipiale, anti-naționale, și la ce pseudo-model instigă autorii acestei propagande aberante, vorbind despre

competențelor parțial supra-puse ale autorităților centrale și provinciale. Iar ceea de-a doua o constituie regionalismul asimetric ce recunoaște diversitatea, pluralismul, precum și grupurile demografice etno-teritoriale împreună cu doleanța lor de a se autoguverna. Combinarea celor două ar prezenta o serie de avantaje pentru România, căci ar deschide perspective noi privind dezvoltarea economică a țării și acumularea, iar în același timp ar permite o gestionarea mai

națională pe care le demascăm și le înfierăm cu indignare și dispreț, protestând și somând autoritățile românești să ia atitudine oficială urgent împotriva acestor demersuri împotriva unității, integrității și suveranității statului român. Acest simulacru de alegeri nenorocite, de reciclare a cadrelor, impostorilor în (ș)parlament vor trece curând, dar facturile cădășiei și toleranței complice cu dușmanii tradiționali vor fi decontate în mod sângeros, mătem, căci românii nu vor rămâne la nesfârșit pasivi la aceste samavolnicii și nu vor mai îndura concubinajul nedemn al tagmei politice și oligarhice românești cu cea ungurească, aici, în România înaintașilor și urmașilor noștri.

Anticitez că, pe fondul nemulțumirilor sociale care vor pârjoli țara imediat după alegeri, când populația nemulțumită, sărăcită, înfometată, îndatorată, fără viitor, amăgită iar și iar de promisiunile electorale fără acoperire, pe fondul crizei cumplite care va inflama națiunea, vor izbucni reacții ostile, radicalizate, din partea românilor împotriva maghiarimii politice, simultan celor împotriva sistemului și a clasei politice iresponsabile, dar responsabile...

tradiția europeană a federalizării, îndemnând la germanizare politică, la regionalizare: „Tradiția politică europeană cunoaște, în fond, două căi ale federalizării. Prima cale este federalismul de tip german bazat pe stabilirea precisă, prin acord

eficientă a sarcinilor administrative, ceea ce ar însemna un plus de legitimitate în contextul relației dintre stat și cetățeni.”

Perfidie, mârșăvie, demagogie, uneltire, sfidare, uzurpare, trădare...! Sunt atributele ticăloșeniei la scară

„Cauza națională”

Julian Chivu

Ne paște iar, amenințător, discursul patriotard sforăitor, care pătrunsese până și în manualele școlare înainte de 1989; o dovedesc sloganurile campaniei electorale, mizele și controversile de acasă ale negocierilor bugetului Uniunii Europene la Bruxelles pentru anii 2014-2020. Vitejia inutilă a amenințării cu veto-ul românesc este de un politicianism infantil, clamat de Victor Ponta doar pentru un electorat submediocru pe care partidul său mizează și de această dată. Problemele serioase ale Europei, deci și ale românilor, s-au putut citi inclusiv în scepticismul liderilor prezenti la Consiliul European ce nu este cătuși de puțin neîntemeiat. În ce ne privește, criteriile introduse

de van Rompuy, într-o primă fază a discuțiilor, preconizau pentru România vreo 40 de miliarde de euro (21 din ele pentru coeziune, respectiv pentru infrastructură și mediu, și alte 18 miliarde îndreptate spre agricultură, adică o pierdere la proiecte de dezvoltare rurală de un miliard de euro față de intervalul 2007-2013.

Unele calcule estimau totuși că dezvoltarea rurală ar putea dispune în 2014-2020 de circa șapte miliarde de euro și alte 11 miliarde pentru plata directă a subvențiilor. Prezența lui Traian Băsescu la Bruxelles pare să fi atras pentru România, chiar și în aceste condiții de austeritate, susținerea Sloveniei, a Franței, dar mai ales a lui Jose Manuel Barroso față de care Victor Ponta nu cred să fi fost mai convingător. Barroso ar putea admite ca, în principiu, țările care au accesat împrumuturi la instituțiile financiare comunitare sau

mondiale, potrivit unor experți occidentali, să participe la capitolul bugetar cel mai dezavantajat, cel de coeziune, cu o cotă de numai cinci la sută, în loc de 15-25 de procente.

Având în vedere sumele dijmuite serios la nivel comunitar de criza economică mondială, reflectate și în diminuarea capacității de cofinanțare cu 85%, participanții la summit au reușit ca în această rundă de negocieri să adopte doar criteriile de repartitie bugetară, opinie împărțită și de cancelarul german Angela Merkel, urmând o nouă întrunire pentru definitivarea cifrelor la începutul anului 2013.

La încheierea runde, președintele Traian Băsescu se declara mai optimist decât înaintea negocierilor, și asta fiindcă sunt șanse serioase ca România să beneficieze de o relaxare a condițiilor de cofinanțare, reducând cota contribuției autohtone la

numai cinci la sută, restul de 95 la sută fiind susținere din fonduri comunitare, iar cota de prefinanțare, estimată la patru procente, să urce la șase la sută. Agricultură ar urma să adauge celor 5,5 miliarde de euro negociați încă cinci miliarde; subvenția ar putea să urce, în consecință, în intervalul 2014-2020 la circa 120 de euro/ha. Or ceea ce se așteaptă de la Bruxelles nu va rezolva marile probleme pe care un nou executiv ar urma să le rezolve fără întârziere la București: stabilizarea prin mecanisme economice a cursului leu-euro, extinderea programului de investiții în infrastructură și producția industrială, adoptarea unor programe durabile pe agricultură și pe turism etc. Dacă luăm ca atare cifrele statistice pe indicele prețurilor de consum în luna octombrie a.c., Victor Ponta ar trebui să explice electoratului său cum a crescut acesta cu 3,2 la sută față de

aceeași perioadă din anul precedent. Producția industrială în luna septembrie, de pildă, a scăzut și ea față de septembrie 2011 cu patru la sută, și asta în timpul guvernării sale, tot așa cum leul, care la 7 mai 2012, se înviorase în raport cu moneda europeană ajungând la 4,2621 la BNR, la 23 noiembrie era de 4,5360. Piața forței de muncă suportă și ea prăbușiri zgomotoase sub aceeași guvernare, Casa de Pensii ca și Casa de Sănătate se luptă cu lipsa surselor financiare în timp ce candidații PSD cutreieră satele în numele cauzei naționale, iar Victor Ponta îi invită pe români de pe blogul personal cu inocență ipocrită la o competiție de sloganuri online!

FCRCHM condamnă mesajul revizionist al manifestării de la Sfântu Gheorghe

Opinia publică românească a luat act cu stupefacție de noile manifestări extremiste provocatoare, fătis revizioniste, care au avut loc la Sfântu Gheorghe în ziua de 24 noiembrie anul curent, cu ocazia mitingului organizat de Partidul Popular Maghiar din Transilvania pentru autonomia maghiarilor și a „ținutului secuiesc”. Consiliul Director al FCRCHM salută semnalul spre normalitate dat de comunitatea maghiară, care prin participarea redusă față de așteptările organizatorilor și prin pozițiile exprimate în mass-media a unora dintre participanți, se delimitează de discursurile provocatoare ale Partidului Maghiarilor din Transilvania și UDMR, care au organizat mitingul pentru autonomie din municipiul Sfântu Gheorghe. Susținătorii autonomiei comunității maghiare din Transilvania și pe cea a „ținutului secuiesc” omit faptul că Europa nu agreează astfel de bantustane ridicole, fortărețe șovine în care să se simtă bine și „acasă” unii care nu țin cont de experiența trecutului și de noile principii europene de acceptare largă a alterității etnice, de diversitate culturală și umanism. Ei uită că astăzi nu se mai promovează o cultură a

bantustanelor, care prin însăși existența lor asigură ura pe motive etnice, izolarea și conflictul perpetuu.

Și apoi, ei uită, că „ținutul secuiesc” nu a avut niciodată autonomie teritorială și etnică. Mai mult

chiar, secuii ieșeau din „autonomia” lor adesea și își câștigau cele necesare traiului în Țara Românească și în Moldova. Rămânerea în „autonomie” ar fi fost trăire în sărăcie și foamete cumplite.

Reprezentanții Partidului Popular Maghiar din Transilvania se erijează așadar în reprezentanții întregii maghiarimi și afirmă că doresc să se simtă acasă „pe plaiurile natale”, care ar fi moștenite de la înaintașii lor, că e moștenirea lor și țin

la ea. Problema este pusă ca afirmație purificatoare etnic, în sens fascistoid. Ei consideră, exclusivist, că aceste „plaiuri” sunt numai moștenirea lor. Ne întrebăm, totodată, de ce sunt incitați maghiarii să nu

determină readucerea în dezbaterele publice actuale a consecințelor intensului proces de maghiarizare a românilor din județele Covasna, Harghita și parțial Mureș, în timpul mult trâmbițatei autonomii a fostelor „scaune secuiești” – unități administrative desființate de regimul dualist austro-ungar, a crimelor, deportărilor și adevăratul etnocid practicat asupra românilor și evreilor, după Dictatul dela Viena, a intoleranței din timpul experimentului stalinist de tristă amintire al Regiunii Autonome Maghiare și a răbufnirii antiromânești de după decembrie 1989.

De la perceperea extremistă că „plaiurile natale” sunt exclusiv ale maghiarimii vin apoi alte deziderate absurde și provocatoare, precum pretenția de a folosi exclusiv pentru maghiarime bogățiile naturale, impozitele datorate statului ș.a., de fapt, mitingul dela Sf. Gheorghe constituie doar un moment din campania electorală a PPMT bazată exclusiv pe mesaje autonomiste, fiind parte componentă a unei strategii care, în perspectivă, își propune federalizarea României.

De aceea, FCRCHM condamnă ferm mesajul revizionist al manifestării, conferit de participarea membrilor

organizației paramilitare de extremă dreaptă maghiară HVIM și a binecunoscutul antiromân Csibi Barna, de scandarea de către participanți, în mod repetat, a sloganurilor „Autonomie, autonomie”; „Să piară Trianonul”, de taxarea cu fluierături și huiduieli a referirilor la politica dela București, de intonarea imnurilor Ungariei și al „ținutului secuiesc” și de mesajul transmis de cunoscuta extremistă Eva Barki.

Consiliul Director al FCRCHM își manifestă solidaritatea cu majoritatea concetățenilor de etnie maghiară care doresc dezvoltarea economică a zonei, crearea de noi locuri de muncă și eliminarea cauzelor care determină părăsirea locurilor natale de către tineri și solicită Guvernului României să adopte o strategie de dezvoltare care să valorifice resursele naturale și umane din zonă și să asigure bunăstarea tuturor cetățenilor acestor binecuvântate plaiuri din inima României.

Biroul de presă al
FCRCHM

Broscoiul celor 500 de muște

Cezar
A. Mihalache

Singura lor șansă de a mai intra în parlament ar fi, pe lângă ciupirea câte unui mandat în colegiile „tradiționale”, la mare concurență însă cu radicalii din celelalte partide maghiare, obținerea unor fotolii parlamentare la redistribuire. La redistribuirea majoritar proporțională care ar putea umfla schema de aleși ce ling câte patru ani la osânza țării cu peste 100 de noi mușterii... De fapt, ca un făcut, „ignorarea” de către social-democrați a rostului de a fi îndreptat legea electorală imediat după ce au preluat puterea, le cade de-a dreptul mânășă. Căci, fără acest surplus la bufetul parlamentului, șansele lor de a mai fi intrat în forul legislativ, într-un număr care să mai conteze în cazul jocurilor politice, ar fi fost nule.

E adevărat, PSD nu a lăsat în mod intenționat burdihanul electorală să crape doar pentru a se îndesa în ea câți mai mulți parlamentari ai maghiarimii! Este doar o consecință a „pragmatismului” de care a dat dovadă Victor Ponta când și-a dat seama că mai mulți parlamentari nu trebuie să însemne neapărat o mai bună reprezentare a

românilor în înaltul for, ci o nesperată ocazie de a da satisfacție nenumăratelor guri care s-au strâns la coșul cu trandafiri al așteptării. Că, pe lângă zecile de mandate în plus pe care le vor prinde social-democrații, vor mai rămâne și suficiente scaune pentru maghiarimea care alminteri ar putea privi parlamentul doar în cărțile poștale, nu contează pentru PSD. Care

speră că va fi suficient de „majoritar” pentru a nu-l deranja prezența pe mai departe a maghiarimii politice șantajiste în Parlament.

De noile hălci de putere pe care le va furniza aberanta redistribuire majoritar proporțională nu vor beneficia însă automat și celelalte partide.

Bunăoară, pentru democrat-liberali, umflarea parlamentului cu zeci de noi fotolii nu va fi de nici un folos. Dimpotrivă, aceștia vor trebui să se declare mulțumiți dacă

vor reuși să recupereze măcar o parte din teritoriul parlamentar de pe care și-au executat opulența, aroganța și frustrările la adresa românilor. Nici vorbă să le mai iasă de un supliment care ar avea unde să intre prin suplimentarea aberantă a forului. Și cam la fel stau lucrurile și în cazul celorlalte formațiuni care „ard” și ele la cazanul cu smoala parlamentarismului.

Așadar, așteptându-se la o firească revărsare a cazanelor pline de cazne în capul marionetelor legislative ale fostei guvernări, PSD ar putea îndesa la butoiul cu miere neașteptat de multe mandate „suplimentare”. Dar ei nu depind în mod dramatic de aceste noi fotolii. În schimb, maghiarimea politică are nevoie ca de aer de spațiul suplimentar lăsat de guvernul Ponta, fiind singura lor posibilitate de a-și asigura o reprezentare parlamentară care să mai conteze.

În acest context, recentele vorbe ale președintelui Băsescu vizând necesara respectare a deciziei românilor de a avea un parlament cu numai 300 de locuri nu au deranjat atât mîța social-democrată a guvernului, cât mai ales hienele udemeriste. Căci, dacă s-ar impune acum respectarea acelei decizii a românilor, și s-ar reduce numărul de parlamentari, PSD și-ar băga lejer mustățile în smântâna ei de

politică, dar hienele nu ar mai prinde nici măcar un zgârci putrezit din cadavru politic.

Or, Gyorgy Frunda are de ce să simtă în gură acel gust amar când îl aude pe șeful statului vorbind iarăși de reducerea numărului de parlamentari! Este gustul fricii de a pierde. Dar nu intră totuși în panică, dimpotrivă, rotind rozeta subterfugiilor, el insinuează acum germeii unei noi fobii de care ar trebui să sufere românilor când le vorbește Traian Băsescu. Și a trebuit să vină el tocmai de la Bruxelles, între două jupui de piele de pe obrazul României, pentru a ne lumina! Căci, oare cum de nu ne-am prins noi oare că un parlament mai mic, după cum vrea președintele, înseamnă o instituție mult mai ușor de controlat de către acesta?! Este motivul pentru care Frunda a început să vocifereze că Parlamentul României trebuie musai să fie cât mai mare! Pe la vreo 500 de parlamentari, să nu poată marinarul să-i bage pe toți în cambuza șantajului! Iar pentru asta, firește, politicianului nu i se mai pare deloc că România este prea mare, ca în clipurile proautonomiste, ci numai nimerită să-și mai bage în ea pe mai departe puii de năpârcă.

Pentru Frunda nu mai contează nici măcar cheltuielile suplimentare într-un an al unor

rambursări împovărătoare. Pentru el, cum 300 e egal cu 500, și 0,18 e totuna cu 0,21 la suta din bugetul țării, cam la cât s-ar ridica inutila suplimentare. Pentru că, în termeni reali, doar mobila suplimentară va aduce un plus valoare noului parlament! Și ce dacă pentru a face economii la sumile nenumărate de Roberta s-au tăiat mai agârț salariile și pensiile? Țara să plătească dacă vrea reprezentare parlamentară, nu?!

P.S.:

Până mai ieri, parlamentul era prezentat de-a dreptul ceva total inutil... Că nu-și mai făcea treaba. Și astăzi e la fel, că îi face Victor Ponta de petrecanie ori de câte ori mai (t)rage câte o ordonanță, precum cea pe audio(vizual), să nu apuce aleșii să-și dea cu presupusul, numai că el este esența acestor alegeri. După ce vor trece alegerile, va forul deveni la fel de inspid ca până acum. Doar ceva mai transpirat, că 500 de bărzăuni vor trebui să se înghețuie pe locurile celor 300 de muște trecute în iarnă. Să vezi atunci pumni și picioare...

Borboly Csaba chinuit brusc de „spiritul toleranței”!

Ilie
Șandru

Nu e pentru prima oară. A mai fost cuprins de astfel de sentimente cu ceva vreme în urmă, în timpul campaniei electorale pentru alegerile locale. Și atunci și-a amintit brusc că în județul pe care îl păstorește mai trăim și noi, românii. Și atunci dintr-odată a simțit nevoia de a ne cunoaște, de a comunica cu noi, de parcă nu ar fi trecut patru ani de mandat de președinte al județului, din prima legislatură, și, deci, nu a avut timp nici să ne cunoască, nici să comunice cu noi. Dar nu l-a ținut mult, fiindcă după ce s-a văzut cu sacii în căruță, adică așezat din nou în fotoliul de președinte al județului, a uitat repede de cele rostite, așa că altceva în afara chestiunilor legate de autonomia ținutului secuiesc nu l-a mai interesat.

Acum, aflu, cu bucurie că, în sfârșit, după 22 de ani de „democrație”, în sala de protocol a Consiliului Județean Harghita, prin bunăvoința lui Borboly Csaba, și-au găsit loc și câteva fotografii ce amintesc celor ce trec pe acolo că în acest județ există și

români, pe lângă cei de etnie maghiaro-secuiescă. Sunt monumente emblematice pentru românii harghiteni, care atestă prezența lor pe aceste meleaguri din cele mai vechi timpuri, așa cum este Mănăstirea Doamnei din Toplița-Moglănești (1658), sau obiectele de cult aflate în Muzeul Mănăstirii „Sfântul Ilie” din Toplița, ctitoria întâiului Patriarh al României, Dr. Elie Miron Cristea.

Regretând – zicea Borboly Csaba – că nu a avut „cineva grijă” să-i sugereze această idee (Cea de expunere a fotografiilor respective) mai demult, el a reluat aceleași spuse demagogice de care aminteam mai sus, anume că „trebuie să ne cunoaștem unul pe celălalt”. Motivul? „Pentru că prin televiziunile de știri din București vedem doar ură, conflict sau dezacord”. Prin urmare, tot ce vine de acolo, nu e bun. Numai proștii nu pot pricepe care este ținta pe care Borboly o vânează! Iar dumnealui de mult ne crede pe toți proști și ne poate duce cu preșul!

Că este așa o dovedește și Comunicatul de presă publicat în nr.5533/5534, din 23/24 noiembrie a.c., în care încearcă, ca de atâtea ori,

să ne îmbete cu apă chioară. În acesta reia minciuna rostită cu câteva zile în urmă, când afirma că Istoria Secuilor nu este un manual „în sensul juridic al cuvântului”(?), „ci este o carte de lectură de istorie...”. Îi amintesc lui Borboly Csaba că oricât ar dori nu mai poate să nege ceea ce a scris și a semnat în cuvântul introductiv adresat „elevilor din Ținutul Secuiesc”: „În timpul lecturii, să își amintească de faptul că ei sunt prima generație de elevi secuici care pot ține în mână un manual despre istoria secuimii”.

În altă ordine de idei, ar trebui să ne simțim onorați, noi cei din FCRCHM, aflând că Borboly Csaba a avut bunăvoința să ne laude pentru inițiativa de a propune Academiei Române editarea unui manual de istorie a comunităților din Arcul Intra-carpatic. Dumnealui ne asigură că „istoricii care au participat la elaborearea volumului Istoria secuimii, sunt dispuși să participe la dezbaterile în cadrul unor conferințe, mese rotunde cu caracter științific pentru a lămuri toate observațiile formulate de români vizavi de cele cuprinse în volumul Istoria secuimii”. Borboly

Casaba este dispus să facă acest lucru „în spiritul toleranței și al conviețuirii pașnice”.

Sunt multe semne de întrebare în legătură cu cele afirmate mai sus. În primul rând, Borboly Csaba ar trebui să răspundă de ce nu s-au gândit autorii manualului respectiv și cei care l-au comandat, să conceapă ei un manual de istorie al comunităților din Arcul Intra-carpatic? De ce s-au gândit doar la un manual de istorie a secuilor, excluzând din start pe celelalte comunități? Asta exact în acel „spirit al toleranței și conviețuirii pașnice”!

În al doilea rând, cum poate vorbi Borboly Csaba de „toleranță și conviețuire pașnică” câtă vreme este de acord cu cele scrise de autorii Istoriei secuimii, anume că „teritoriile invadate de trupele române au suferit pagube grave. Au devastat, au jefuit magazinele, casele fără proprietari și au dat foc la numeroase clădiri(...) Au fost multe sute de victime civile, bătrânilor ce fugeau și copiilor”. Este doar unul dintre multe alte exemple care dovedesc că autorii manualului respectiv fac o serie de afirmații absolute gratuite, în totală contradicție cu ceea ce

afirmă Borboly Csaba, anume „cartea nu conține decât adevăruri istorice probate”! Aș vrea ca „adevărurile istorice” de mai sus să fie „probate” cu exemple concrete, nu cu astfel de generalități care nu au nimic de-a face cu adevărul istoric. Cu asemenea „adevăruri istorice” vor oare autorii respectivi să contribuie la elaborarea unui viitor manual de istorie al comunităților din Arcul Intra-carpatic?

Pe de altă parte, cum poate fi vorba de vreun „spirit de toleranță și conviețuire pașnică” între secuici și români, atâtea vreme cât copiii care folosesc un astfel de manual de istorie citesc asemenea afirmații ce urmăresc cu totul altceva, anume educarea lor în spiritul intoleranței, vrajbei și urii interetnice? Și-atunci nu este normal ca un manual care propagă astfel de idei să fie interzis?.